

Следователно, свободата се добива само при правене на добро. Отъ една страна правенето на добро е методъ за придобиване на свобода, а отъ друга — методъ за усиляване на ума. Запримѣръ, отъ двама ученика по-голѣми условия за развиване на ума си има онзи, който помага на своитѣ другари. Ако той е добъръ ученикъ и всѣки день разказва, обяснява уроцитѣ на другаритѣ си, той ще ги усвои по-добре и ще засили ума си. Откаже ли да помага на другаритѣ си, които се нуждаятъ отъ обяснение на уроцитѣ, той губи свободата си. Бждете готови да помагате на всѣки, който искрено се нуждае отъ помощта ви. Докато сте млади, работете за себе си, за ближнитѣ си. Подъ думата „младостъ“ разбирамъ, че човѣкъ трѣбва да работи, да учи, докато Божественото е въ него. Когато Божественото начало въ човѣка е пробудено, всѣки му се радва, всѣки го обича. Когато почвата е девствена, растенията растатъ и се развиватъ добре въ нея. Щомъ почвата обеднѣе, растенията започватъ да вѣхнатъ — нѣматъ условия да се развиватъ добре.

Като ученици, стремете се всѣка сутринъ или всѣки день да намирате въ ума си поне по една нова идея. Безидейността води къмъ остаряване. При това, идеитѣ ви трѣбва коренно да се различаватъ една отъ друга. Въ разнообразието на идеитѣ се крие красотата на живота. Божествениятъ животъ